23 ՏԱՐԻ 23me année ԹԻՒ № 6326—7 2/15 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1906 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 29 ՐԱՄԱԶԱՆ 1324 23ՐԴ ՏԱՐԻ 23me année ԹԻՒ № 6326—7

ԱՐԵՒԵԼՔ
ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՕԼՍՈՅ ՀԱՄԱՐ 100 ԳՐՇ.
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 120 ԳՐՇ.
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 35 ՖՐ.
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽՔԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ
20 ՀԱՏ 1 ՂՐՈՒՇՆՈՑ ՓՈՒԼ
1 ՄԵՔԻՏԻ ՀԱՇԻՒՈՎ ԿՀՆԴՈՒՆՈՒԻ
10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ارەولك
دريعيه دەغلط دەارەولك غزتەسى ارەولجه سيدر
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՕԼԻՍ. ՂԱԼԱԹԱ
DIRECTION DU JOURNAL ARMÉNIEN
ARÉVÉLK
CONSTANTINOPLE, GALATA
10 ՓԱՐԱ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՉԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐՕՒԹԵԱՆ ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆԸ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆԻՆ ՎՐԱՅ

Ր.

Ինչպէս ոչնչութեան նշանը զէրօն, պարզէ ալ անսահմանութեան նշանը ∞ Xի նման է, արեւելքէն ուած են եւրոպացիք։ Բաւ ալ Լոկարա անհեքեաթի փոստաերով ապացոյց, որ մահմետականները անծանօթ մնան քրիստոնեաներուս։ Չը սեթեւեթան ծեր բառէն ծագած է, քանի որ Լոկարնը ե գլխը չունէին եւ սիրուած կը տեսնուի գոյն Xով եւ ծեր բանէն տեղ xei կը գործածէին։ ԺՍ. դարէն սկսեալ հաստատուն վկայութիւններ ունինք ծեր բառի անծանօթ մնռութիւն մը նշանակելու մասին։

Վերսիլիանները բացայայտ կ'երեւայ որ Եւրոպան իր քաղաքակրթութեան ամէնէն հզօր սաղարթն երկրէն՝ պահելէն կրօնը, գիրը եւ թիւերը արեւելեան ժողովրդներէն ուած է։ Բայց ասոնք միայն չեսարարը արեւելցիներուս գիւտերը։ Յայտնի է թէ հազարամեակ մը առաջ Քաղդէացիներուս քաղաքակրթութեան սաթածման։ Այս սեռակիէն մեծ ծառայութիւն մատուցած են արեւելցիք անշուշտ կողմնացոյցը հնարելով, որովհետեւ առանց այս գործիքին անկարելի է ծովերուն վրայ ապահով կերպով ճամբորդել։ Բրիտանի երկրորդ գարուն կողմնացոյցի մագնիսականութեան ասկոր ազդէն յայտնի էր Չինացիներուն։ Իսի Ասարի կը վկայէ որ արդէն 854ին Արաբներուն յայտնի էր կողմնացոյցը։ Վերին ասիճանի չահեկան տեղեկութիւններ կան կողմնացոյցի ծագման մասին Քլաբրոթի Ալէքսանդր ֆոն Հումբոլտի գրած նամակին մէջ։ Այսօր եւս բոլորովին թաղաքակրթութիւնը կը պահուի հզօր ինդոսներով եւ բանականութեամբ։ Արդի մեծ աղիերու պատերազմին մէջ ամէնէն կարեւոր զերը կը խաղայ վառօդը, որուն գիւտը գործեալ արեւելեան ժողովրդներուն կը պարտինք։ Սակայ ե բոլորովին այն կարծիքը թէ վառօդը գտած են Մարգուս Կրէքուս կամ Պերթոլտ Շվարց։ Այս ինդիրը մանրամասնութեամբ նասրէտինի ենթարկեցին վերջին տարիներս Տքթ. Լամանտ եւ ֆոն Լիբման, Հալէի հանրապետին ուսուցչապետներէն մէկը։ Երկու մանագէտ գիտնականներն ես եկան այն եզրակացութեան որ վառօդը Չինացիներուն ԺԲ. դարուն մէջ յայտնի էր։ ԺԴ. դարուն մէջ Չինացիներէն վառօդը անցաւ Արաբներուն, որ զայն իր ձիրքով գործին համար չինական ազ կ'անուանէին։ Հասան ար-Ռոմա իր 1275-1295ին գրած մէկ գիրքին մէջ վառօդը արդէն ամէն տեսակ հրազէնի ազբիւր կը համարի։

Այս բոլոր վերսիլեալ գիւտերէն չատ աւելի կարեւոր է թուղթի եւ տպագրութեան գիւտը։ Գրելու համար այլ եւ այլ նիւթեր կը գործածուէին սակայ ոչ մէկը ծրիսեակի համար Չինացիք պատրաստ կը գրէին, Եգիպտացիք եւ Յոյներ բարիբաթի վրայ եւ այլն։ Մ՝ գտած է եւ կամ երբ հնարած է սակայն մեր ամէն օր գործածած թուղթը։ Բրիսասի 100 թուին Չինի կայսերական պետարանին տեսուչ Ցայ-Լուն նկատի առնելով որ մետաքսը չատ սաղ է եւ պատճառ անպարար է գրչութեան համար, ցնցոտիներէ, ծառերու կեղեւներէ, ձիթապտղի հին ուսկաններէ եւ կանեփհատ չունեց սակայն անգամ թուղթը։ Ցայ-Լուն արժանացաւ իր վհատեալին գովասանագ եւ անոր տուած գաբեր չարտեսակ ուխտաւորի դարձաւ հետաքրքրասէր բազմութեան։ Հարիւրաւոր տարիներ ետք երկիրներու մէջ անծանօթ մնայ թուղթին գիւտը։ Վիլհելմոյի արձեւագէտ Համէտ-Բաղնէզալ տասնչին անգամ բլլալով ցուցուցած է որ թուղթը Սամարղանդի վրայով արեւմտեան Ասիա անցաւ։ Թաղիպի կը պատմէ իր Լաւդախի եղ-Մասարիճի գործերուն մէջ, որ Սամարղանդի թուղթի գործարանին պատճառով մագաղաթին ու բարիբաթը գործածելէն խնայեցաւ։ Թուղթի ճարտարատեսակը Ճապոնի դպրեվանքներ ճեռքով տարածուեցաւ Սամարղանդ, ուսկից մէջ կայնի Նահանգներ։ Ճապոնացիք Կաղնիպրիկէն չատ հին է։ Արդէն հին Բաբելացիներն ու Ասորիք իրենց կնիքներու եւ գլանակաձեւ քարերու կամ տախտակներու վրայ գրած պարտերնուն օրինակները բազմացնելու համար ալ ուրիշ միջոցներ ունէին։ Չինական ազգային պատեհութիւն մը չէր ներկայացած։ Չինական դպրութիւնը չունէին ազգային տոնական փարպարտներուն տեսիլ նպատակներ։ Բրիսասի 175 թուին չինացի գոսական հեղինակներ գործերը համալարանին դուռը նահանգան եւ ազգային։ Չ. դարուն վերջերը Չինաց մէջ առիւծներ փայտի վրայ եղած փորագրութիւններով ազգային տպագրութիւնը ընդհանրացած էր։ Սուի հարատեւութեան հիմնադիրը Չինաց մէջ գասական հեղինակներուն մեծ մասը տպագրել տուաւ։ Տպագրութեան արուեստը չատ Չինէ անցաւ Ճապոնի։ Հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն մը հրատարակած է այս խնդրի մասին Սասոն։ Այս երկրաթափանցին մէջ կը պատմէ որ Ճապոնի կայսրուհին Շօ-Թօքու 764 թուին պատասական առաջարկներուն եւ վանքերուն մէկ մէկ փոքրիկ կուռքեր բաժնել տուաւ։ սակայ վրայ պատասական Ս. Գրոց Վիմալա Նիրպհազա Սուտտայի հատուածներ արտագրած էին։ Այս կուռքերուն մէկ մասը դեռեւս պահուած վերջին տարիներս ճապոնի մէջ։ Ամենէ գրած են Չինական ազգային պատմութիւնները, որ Չինի մէջ գործ ածուած է ԺԱ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը սկսած է ԺԲ. դարէն ի վեր ընդհանրացալ, իսկ տպագրութեան արուեստը ներմուծած է ԺԶ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը տարածուեցաւ ԺԴ. դարուն։ Եւրոպայի մէջ թուղթի գործածութեան հետ զուգընթացաբար տարածուեցաւ տպագրական արուեստը։

Փայտէ տախտակներու վրայ գրած պատարերուն օրինակները բազմացնելու այլ եւ այլ միջոցներ ունէին։ Չինական տպագրական արուեստը դեռ պէտք եղած չափ ուսումնասիրուած։ Բրիսասի 175 թուին չինացի գոսական հեղինակներ գործերը համալարանին դուռը նահանգան եւ տպագրական։ Չ. դարուն վերջերը Չինաց մէջ առիւծներ փայտի վրայ եղած փորագրութիւններով տպագրութիւնը ընդհանրացած էր։ Սուի հարատեւութեան հիմնադիրը Չինաց մէջ գասական հեղինակներուն մեծ մասը տպագրել տուաւ։ Տպագրութեան արուեստը չատ Չինէ անցաւ Ճապոնի։ Հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն մը հրատարակած է այս խնդրի մասին Սասոն։ Այս երկրաթափանցին մէջ կը պատմէ որ Ճապոնի կայսրուհին Շօ-Թօքու 764 թուին պատասական առաջարկներուն եւ վանքերուն մէկ մէկ փոքրիկ կուռքեր բաժնել տուաւ։ սակայ վրայ պատասական Ս. Գրոց Վիմալա Նիրպհազա Սուտտայի հատուածներ արտագրած էին։ Այս կուռքերուն մէկ մասը դեռեւս պահուած վերջին տարիներս ճապոնի մէջ։ Ամենէ գրած են Չինական ազգային պատմութիւնները, որ Չինի մէջ գործ ածուած է ԺԱ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը սկսած է ԺԲ. դարէն ի վեր ընդհանրացալ, իսկ տպագրութեան արուեստը ներմուծած է ԺԶ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը տարածուեցաւ ԺԴ. դարուն։ Եւրոպայի մէջ թուղթի գործածութեան հետ զուգընթացաբար տարածուեցաւ տպագրական արուեստը։

Փայտէ տախտակներու վրայ գրած

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐՕՒԹԵԱՆ ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆԸ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆԻՆ ՎՐԱՅ

Ր.

Ինչպէս ոչնչութեան նշանը զէրօն, պարզէ ալ անսահմանութեան նշանը ∞ Xի նման է, արեւելքէն ուած են եւրոպացիք։ Բաւ ալ Լոկարա անհեքեաթի փոստաերով ապացոյց, որ մահմետականները անծանօթ մնան քրիստոնեաներուս։ Չը սեթեւեթան ծեր բառէն ծագած է, քանի որ Լոկարնը ե գլխը չունէին եւ սիրուած կը տեսնուի գոյն Xով եւ ծեր բանէն տեղ xei կը գործածէին։ ԺՍ. դարէն սկսեալ հաստատուն վկայութիւններ ունինք ծեր բառի անծանօթ մնռութիւն մը նշանակելու մասին։

Վերսիլիանները բացայայտ կ'երեւայ որ Եւրոպան իր քաղաքակրթութեան ամէնէն հզօր սաղարթն երկրէն՝ պահելէն կրօնը, գիրը եւ թիւերը արեւելեան ժողովրդներէն ուած է։ Բայց ասոնք միայն չեսարարը արեւելցիներուս գիւտերը։ Յայտնի է թէ հազարամեակ մը առաջ Քաղդէացիներուս քաղաքակրթութեան սաթածման։ Այս սեռակիէն մեծ ծառայութիւն մատուցած են արեւելցիք անշուշտ կողմնացոյցը հնարելով, որովհետեւ առանց այս գործիքին անկարելի է ծովերուն վրայ ապահով կերպով ճամբորդել։ Բրիսասի երկրորդ գարուն կողմնացոյցի մագնիսականութեան ասկոր ազդէն յայտնի էր Չինացիներուն։ Իսի Ասարի կը վկայէ որ արդէն 854ին Արաբներուն յայտնի էր կողմնացոյցը։ Վերին ասիճանի չահեկան տեղեկութիւններ կան կողմնացոյցի ծագման մասին Քլաբրոթի Ալէքսանդր ֆոն Հումբոլտի գրած նամակին մէջ։ Այսօր եւս բոլորովին թաղաքակրթութիւնը կը պահուի հզօր ինդոսներով եւ բանականութեամբ։ Արդի մեծ աղիերու պատերազմին մէջ ամէնէն կարեւոր զերը կը խաղայ վառօդը, որուն գիւտը գործեալ արեւելեան ժողովրդներուն կը պարտինք։ Սակայ ե բոլորովին այն կարծիքը թէ վառօդը գտած են Մարգուս Կրէքուս կամ Պերթոլտ Շվարց։ Այս ինդիրը մանրամասնութեամբ նասրէտինի ենթարկեցին վերջին տարիներս Տքթ. Լամանտ եւ ֆոն Լիբման, Հալէի հանրապետին ուսուցչապետներէն մէկը։ Երկու մանագէտ գիտնականներն ես եկան այն եզրակացութեան որ վառօդը Չինացիներուն ԺԲ. դարուն մէջ յայտնի էր։ ԺԴ. դարուն մէջ Չինացիներէն վառօդը անցաւ Արաբներուն, որ զայն իր ձիրքով գործին համար չինական ազ կ'անուանէին։ Հասան ար-Ռոմա իր 1275-1295ին գրած մէկ գիրքին մէջ վառօդը արդէն ամէն տեսակ հրազէնի ազբիւր կը համարի։

Այս բոլոր վերսիլեալ գիւտերէն չատ աւելի կարեւոր է թուղթի եւ տպագրութեան գիւտը։ Գրելու համար այլ եւ այլ նիւթեր կը գործածուէին սակայ ոչ մէկ ծրիսեակի համար Չինացիք պատրաստ կը գրէին, Եգիպտացիք եւ Յոյներ բարիբաթի վրայ եւ այլն։ Մ՝ գտած է եւ կամ երբ հնարած է սակայն մեր ամէն օր գործածած թուղթը։ Բրիսասի 100 թուին Չինի կայսերական պետարանին տեսուչ Ցայ-Լուն նկատի առնելով որ մետաքսը չատ սաղ է եւ պատճառ անպարար է գրչութեան համար, ցնցոտիներէ, ծառերու կեղեւներէ, ձիթապտղի հին ուսկաններէ եւ կանեփհատ չունեց սակայն անգամ թուղթը։ Ցայ-Լուն արժանացաւ իր վհատեալին գովասանագ եւ անոր տուած գաբեր չարտեսակ ուխտաւորի դարձաւ հետաքրքրասէր բազմութեան։ Հարիւրաւոր տարիներ ետք երկիրներու մէջ անծանօթ մնայ թուղթին գիւտը։ Վիլհելմոյի արձեւագէտ Համէտ-Բաղնէզալ տասնչին անգամ բլլալով ցուցուցած է որ թուղթը Սամարղանդի վրայով արեւմտեան Ասիա անցաւ։ Թաղիպի կը պատմէ իր Լաւդախի եղ-Մասարիճի գործերուն մէջ, որ Սամարղանդի թուղթի գործարանին պատճառով մագաղաթին ու բարիբաթը գործածելէն խնայեցաւ։ Թուղթի ճարտարատեսակը Ճապոնի դպրեվանքներ ճեռքով տարածուեցաւ Սամարղանդ, ուսկից մէջ կայնի Նահանգներ։ Ճապոնացիք Կաղնիպրիկէն չատ հին է։ Արդէն հին Բաբելացիներն ու Ասորիք իրենց կնիքներու եւ գլանակաձեւ քարերու կամ տախտակներու վրայ գրած պարտերնուն օրինակները բազմացնելու համար ալ ուրիշ միջոցներ ունէին։ Չինական ազգային պատեհութիւն մը չէր ներկայացած։ Չինական դպրութիւնը չունէին ազգային տոնական փարպարտներուն տեսիլ նպատակներ։ Բրիսասի 175 թուին չինացի գոսական հեղինակներ գործերը համալարանին դուռը նահանգան եւ տպագրական։ Չ. դարուն վերջերը Չինաց մէջ առիւծներ փայտի վրայ եղած փորագրութիւններով տպագրութիւնը ընդհանրացած էր։ Սուի հարատեւութեան հիմնադիրը Չինաց մէջ գասական հեղինակներուն մեծ մասը տպագրել տուաւ։ Տպագրութեան արուեստը չատ Չինէ անցաւ Ճապոնի։ Հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն մը հրատարակած է այս խնդրի մասին Սասոն։ Այս երկրաթափանցին մէջ կը պատմէ որ Ճապոնի կայսրուհին Շօ-Թօքու 764 թուին պատասական առաջարկներուն եւ վանքերուն մէկ մէկ փոքրիկ կուռքեր բաժնել տուաւ։ սակայ վրայ պատասական Ս. Գրոց Վիմալա Նիրպհազա Սուտտայի հատուածներ արտագրած էին։ Այս կուռքերուն մէկ մասը դեռեւս պահուած վերջին տարիներս ճապոնի մէջ։ Ամենէ գրած են Չինական ազգային պատմութիւնները, որ Չինի մէջ գործ ածուած է ԺԱ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը սկսած է ԺԲ. դարէն ի վեր ընդհանրացալ, իսկ տպագրութեան արուեստը ներմուծած է ԺԶ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը տարածուեցաւ ԺԴ. դարուն։ Եւրոպայի մէջ թուղթի գործածութեան հետ զուգընթացաբար տարածուեցաւ տպագրական արուեստը։

Փայտէ տախտակներու վրայ գրած

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿՐՕՒԹԵԱՆ ԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆԸ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆԻՆ ՎՐԱՅ

Ր.

Ինչպէս ոչնչութեան նշանը զէրօն, պարզէ ալ անսահմանութեան նշանը ∞ Xի նման է, արեւելքէն ուած են եւրոպացիք։ Բաւ ալ Լոկարա անհեքեաթի փոստաերով ապացոյց, որ մահմետականները անծանօթ մնան քրիստոնեաներուս։ Չը սեթեւեթան ծեր բառէն ծագած է, քանի որ Լոկարնը ե գլխը չունէին եւ սիրուած կը տեսնուի գոյն Xով եւ ծեր բանէն տեղ xei կը գործածէին։ ԺՍ. դարէն սկսեալ հաստատուն վկայութիւններ ունինք ծեր բառի անծանօթ մնռութիւն մը նշանակելու մասին։

Վերսիլիանները բացայայտ կ'երեւայ որ Եւրոպան իր քաղաքակրթութեան ամէնէն հզօր սաղարթն երկրէն՝ պահելէն կրօնը, գիրը եւ թիւերը արեւելեան ժողովրդներէն ուած է։ Բայց ասոնք միայն չեսարարը արեւելցիներուս գիւտերը։ Յայտնի է թէ հազարամեակ մը առաջ Քաղդէացիներուս քաղաքակրթութեան սաթածման։ Այս սեռակիէն մեծ ծառայութիւն մատուցած են արեւելցիք անշուշտ կողմնացոյցը հնարելով, որովհետեւ առանց այս գործիքին անկարելի է ծովերուն վրայ ապահով կերպով ճամբորդել։ Բրիսասի երկրորդ գարուն կողմնացոյցի մագնիսականութեան ասկոր ազդէն յայտնի էր Չինացիներուն։ Իսի Ասարի կը վկայէ որ արդէն 854ին Արաբներուն յայտնի էր կողմնացոյցը։ Վերին ասիճանի չահեկան տեղեկութիւններ կան կողմնացոյցի ծագման մասին Քլաբրոթի Ալէքսանդր ֆոն Հումբոլտի գրած նամակին մէջ։ Այսօր եւս բոլորովին թաղաքակրթութիւնը կը պահուի հզօր ինդոսներով եւ բանականութեամբ։ Արդի մեծ աղիերու պատերազմին մէջ ամէնէն կարեւոր զերը կը խաղայ վառօդը, որուն գիւտը գործեալ արեւելեան ժողովրդներուն կը պարտինք։ Սակայ ե բոլորովին այն կարծիքը թէ վառօդը գտած են Մարգուս Կրէքուս կամ Պերթոլտ Շվարց։ Այս ինդիրը մանրամասնութեամբ նասրէտինի ենթարկեցին վերջին տարիներս Տքթ. Լամանտ եւ ֆոն Լիբման, Հալէի հանրապետին ուսուցչապետներէն մէկը։ Երկու մանագէտ գիտնականներն ես եկան այն եզրակացութեան որ վառօդը Չինացիներուն ԺԲ. դարուն մէջ յայտնի էր։ ԺԴ. դարուն մէջ Չինացիներէն վառօդը անցաւ Արաբներուն, որ զայն իր ձիրքով գործին համար չինական ազ կ'անուանէին։ Հասան ար-Ռոմա իր 1275-1295ին գրած մէկ գիրքին մէջ վառօդը արդէն ամէն տեսակ հրազէնի ազբիւր կը համարի։

Այս բոլոր վերսիլեալ գիւտերէն չատ աւելի կարեւոր է թուղթի եւ տպագրութեան գիւտը։ Գրելու համար այլ եւ այլ նիւթեր կը գործածուէին սակայ ոչ մէկ ծրիսեակի համար Չինացիք պատրաստ կը գրէին, Եգիպտացիք եւ Յոյներ բարիբաթի վրայ եւ այլն։ Մ՝ գտած է եւ կամ երբ հնարած է սակայն մեր ամէն օր գործածած թուղթը։ Բրիսասի 100 թուին Չինի կայսերական պետարանին տեսուչ Ցայ-Լուն նկատի առնելով որ մետաքսը չատ սաղ է եւ պատճառ անպարար է գրչութեան համար, ցնցոտիներէ, ծառերու կեղեւներէ, ձիթապտղի հին ուսկաններէ եւ կանեփհատ չունեց սակայն անգամ թուղթը։ Ցայ-Լուն արժանացաւ իր վհատեալին գովասանագ եւ անոր տուած գաբեր չարտեսակ ուխտաւորի դարձաւ հետաքրքրասէր բազմութեան։ Հարիւրաւոր տարիներ ետք երկիրներու մէջ անծանօթ մնայ թուղթին գիւտը։ Վիլհելմոյի արձեւագէտ Համէտ-Բաղնէզալ տասնչին անգամ բլլալով ցուցուցած է որ թուղթը Սամարղանդի վրայով արեւմտեան Ասիա անցաւ։ Թաղիպի կը պատմէ իր Լաւդախի եղ-Մասարիճի գործերուն մէջ, որ Սամարղանդի թուղթի գործարանին պատճառով մագաղաթին ու բարիբաթը գործածելէն խնայեցաւ։ Թուղթի ճարտարատեսակը Ճապոնի դպրեվանքներ ճեռքով տարածուեցաւ Սամարղանդ, ուսկից մէջ կայնի Նահանգներ։ Ճապոնացիք Կաղնիպրիկէն չատ հին է։ Արդէն հին Բաբելացիներն ու Ասորիք իրենց կնիքներու եւ գլանակաձեւ քարերու կամ տախտակներու վրայ գրած պարտերնուն օրինակները բազմացնելու համար ալ ուրիշ միջոցներ ունէին։ Չինական ազգային պատեհութիւն մը չէր ներկայացած։ Չինական դպրութիւնը չունէին ազգային տոնական փարպարտներուն տեսիլ նպատակներ։ Բրիսասի 175 թուին չինացի գոսական հեղինակներ գործերը համալարանին դուռը նահանգան եւ տպագրական։ Չ. դարուն վերջերը Չինաց մէջ առիւծներ փայտի վրայ եղած փորագրութիւններով տպագրութիւնը ընդհանրացած էր։ Սուի հարատեւութեան հիմնադիրը Չինաց մէջ գասական հեղինակներուն մեծ մասը տպագրել տուաւ։ Տպագրութեան արուեստը չատ Չինէ անցաւ Ճապոնի։ Հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն մը հրատարակած է այս խնդրի մասին Սասոն։ Այս երկրաթափանցին մէջ կը պատմէ որ Ճապոնի կայսրուհին Շօ-Թօքու 764 թուին պատասական առաջարկներուն եւ վանքերուն մէկ մէկ փոքրիկ կուռքեր բաժնել տուաւ։ սակայ վրայ պատասական Ս. Գրոց Վիմալա Նիրպհազա Սուտտայի հատուածներ արտագրած էին։ Այս կուռքերուն մէկ մասը դեռեւս պահուած վերջին տարիներս ճապոնի մէջ։ Ամենէ գրած են Չինական ազգային պատմութիւնները, որ Չինի մէջ գործ ածուած է ԺԱ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը սկսած է ԺԲ. դարէն ի վեր ընդհանրացալ, իսկ տպագրութեան արուեստը ներմուծած է ԺԶ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը տարածուեցաւ ԺԴ. դարուն։ Եւրոպայի մէջ թուղթի գործածութեան հետ զուգընթացաբար տարածուեցաւ տպագրական արուեստը։

Փայտէ տախտակներու վրայ գրած

ԱՌԱՄԱՆԴՆԵՐՈՒ ԱՁԽԱՐՀԻՆ ՄԷՋ

Ա. ՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԱԴԱՄԱՆԴԻ ՀԵՏԱՋՕՏԻՋԸ

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ ԳԻՇԵՐԸ

Բիբը քառասուն տարեկան էր, իսկ Ռօմէն՝ երեք տարուս աւելի փոքր։

Երկուքն ալ մանկութենէն Թաղուեցան իրենց ուսումնասիրութեանց մէջ, մէկը՝ իր օրերը անցնելով իր տարբաթական փոթձառներուն հետ, իսկ միւսը՝ թվական գրքերով զբաղելով։ Այսպէս կ'անցը հանդարտիկ կը չարունակէր Սէբիսոլի գղեակին մէջ, մինչեւ Պատէնի, այսինքն «Մանուն»ի տարեր ասուբէնտութեան ատի, որ գիւղացած էր երկու աղջկերները եւ ընտ չէր բաժնուած ամանցնէ։

Մանուն այրի էր, չաչարդարար կարան-

«ԱՐԵՒԵԼՔ»ի ԹՈՒՐԹՕՆԸ (2)

ԼԻԱՆ-ՆԷՐՕՆ

ԱԴԱՄԱՆԴՆԵՐՈՒ ԱՁԽԱՐՀԻՆ ՄԷՋ

Ա. ՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԱԴԱՄԱՆԴԻ ՀԵՏԱՋՕՏԻՋԸ

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ ԳԻՇԵՐԸ

Բիբը քառասուն տարեկան էր, իսկ Ռօմէն՝ երեք տարուս աւելի փոքր։

Երկուքն ալ մանկութենէն Թաղուեցան իրենց ուսումնասիրութեանց մէջ, մէկը՝ իր օրերը անցնելով իր տարբաթական փոթձառներուն հետ, իսկ միւսը՝ թվական գրքերով զբաղելով։ Այսպէս կ'անցը հանդարտիկ կը չարունակէր Սէբիսոլի գղեակին մէջ, մինչեւ Պատէնի, այսինքն «Մանուն»ի տարեր ասուբէնտութեան ատի, որ գիւղացած էր երկու աղջկերները եւ ընտ չէր բաժնուած ամանցնէ։

Մանուն այրի էր, չաչարդարար կարան-

ցած էր բոլոր զաւակները։ Այդ պատճառաւ տարուն կը սիրէր իր երկու զինակիցները։

Ժամը տասնմէկի հնչած էր Սէբիսոլի եկեղեցին վրայ զանգակատունը, երբ Բիբը ու Ռօմէն հանդստացած Գայլերու Թաղամասին ասկից կը գանային։

Թէև աշնան տասմչին օրերն էին, սակայ գիշերը զով կ'ընէր։

Բիբը կարճացնելու աւելի մտացած էր Մինչեւ ծոտ։ Ինչքին անդը բռնած էր նորէն ե Բիբը գործանած էր վերքը։

Բայց երկու եղբայրները գիմուած էին ե այնքան լաւ կը ճանչնային իրենց անասը որ հետանդին գրայն մարդու մը ատաչարկը մերժելուն, ապակով ատաչնորդելու համար վերնէր։

Խօսակցելով կը չարունակէին...

Ռօմէն կը պատմէր իր կատարած նոր հետազոտութիւնները՝ ազամանդի պատրաստութեան գործիքը գանելու համար։

—Գտնելու ճամբան մէջ եմ, ե ատոր համար անհամբերութենէն կ'եռիմ, կը յայտնէր Ռօմէն։

Ուրախութենէն, յաչտնութենէ ատաստու մը կը ցոլայէր գոն մտացած պիտանը։

Ծանրարտ, երբ գարէ լուռնալի մը ատեղ հասան, որ Գայլերու Թաղամասին մտ կը գտնէր, Ռօմէն կանգ առաւ, ուկանչ գնելով։

—Լսեցի՞ր։

—Ինչ կարծես որ լսած չեմ։

—Ձեմ կարծեր. չեմ ի սպէս կը թուի որ...

Երկրորդ ձիչ մը լսուեց անատան լռութիւնը։

Բիբը ցնցուց ուսերը։

—Կը տեսնես որ իրաւունք ունէի. վիշտոնալ մը ճամբան է... Ա՜հ, Մանոնի պէս դուն ալ պիտիդրես կը հաստատես։

—Ո՛չ, ալ կենդանիներու։

Բարձր սիլուէթի մը անդհատելուն կանգ առած մտացած էին աչտարակին պատին կռկռալուն։

Ատաները յանկարծ կ'ընթանային, վազելով, դէպքը հակած գէպի գետին։

Ռօմէն ու Բիբը կանգ առին զարմացած...

Ատանց ո՛ւ ե է խօսք փոխանակելու, երկուքն ալ հանգիստ իրենց հրազէնները, ե մատերնին ղիմիկին վրայ, պատրաստացան պատասխանելու, եթէ երկրէ յարձակում գործուէր։

Բիբը մրմնջեց.

—Ո՞վ կրնայ ծառիսիկ այս տեղակներուն մէջ, դիշերուան այս ժամուն։

Ռօմէն եղբօրը ծեռը սեղմեց, ատանց պատասան մը տալու։

Սրեւելքէն ազազակները հետզհետէ ատաճախացան արեւմտեան Ասիա։ Մինչեւ Եգիպտոսի Ֆայեում քաղաքին մէջ ազազական ատասախումբերուն դատելը այս խնդրին չարշ անմոռանալի միտքերուն կը տիրէր։ Սակայն Ֆայեումի 32 ազազական ատասախումբերուն դիւրը պայծառ լոյս սիտեց ազազակութեան արուեստի ատասկան պատճառներուն վրայ։ Այս 32 ատասախումբերէն երկուքը՝ Թ. ե 30ը՝ Ժ. դարէն էին։ Ցայսմէ Տեսիսոս գիտնական Քարապէէր լման ուսումնասիրութեան մը մէջ կը յայտարարէ որ եգիպտական ազազակերները ոչ մէկ չափազանցութեան յան ե ենան էին։ Նոյն գիտնականը կը պնդէ որ 1147 թուին հիւանդութիւն Աստրիքի մէջ, 1293 թուին Թուրքիոյ մէջ՝ ազեալ խղճմտանքներ չէզոքութեան համաձայնան։ Պարսիկ մատենագիր մը Ռէչիտ-էտ-տին (+1318) մանրամասնութիւն կը նկարագրէ չինական ազազական արուեստը։ Այս նկարագրութենէն ակնյայտի կ'երեւայ որ Չինի մէջ գիրք գրել ուզողները ազազան կ'երթային եւ իրենց ուզած գիրքը ազել կուտային։ Մեր ձեռագրերով զբաղողները քաջ յայտնի է որ մեր մէջ թուղթի գործածութիւնը սկսած է ԺԲ. դարէն ի վեր ընդհանրացալ, իսկ տպագրութեան արուեստը ներմուծած է ԺԶ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը տարածուեցաւ ԺԴ. դարուն։ Եւրոպայի մէջ թուղթի գործածութեան հետ զուգընթացաբար տարածուեցաւ տպագրական արուեստը։

Փայտէ տախտակներու վրայ գրած

—Դիչերաշաւիղ մը ձայնն է։

—Ձեմ կարծեր. լսեի այնպէս կը թուի որ...

Երկրորդ ձիչ մը լսեց անատան լռութիւնը։

Բիբը ցնցուց ուսերը։

—Կը տեսնես որ իրաւունք ունէի. վիշտոնալ մը ճամբան է... Ա՜հ, Մանոնի պէս դուն ալ պիտիդրես կը հաստատես։

—Ո՛չ, ալ կենդանիներու։

Բարձր սիլուէթի մը անդհատելուն կանգ առած մտացած էին աչտարակին պատին կռկռալուն։

Ատաները յանկարծ կ'ընթանային, վազելով, դէպքը հակած գէպի գետին։

Ռօմէն ու Բիբը կանգ առին զարմացած...

Ատանց ո՛ւ ե է խօսք փոխանակելու, երկուքն ալ հանգիստ իրենց հրազէնները, ե մատերնին ղիմիկին վրայ, պատրաստացան պատասխանելու, եթէ երկրէ յարձակում գործուէր։

Բիբը մրմնջեց.

—Ո՞վ կրնայ ծառիսիկ այս տեղակներուն մէջ, դիշերուան այս ժամուն։

Ռօմէն եղբօրը ծեռը սեղմեց, ատանց պատասան մը տալու։

Սրեւելքէն ազազակները հետզհետէ ատաճախացան արեւմտեան Ասիա։ Մինչեւ Եգիպտոսի Ֆայեում քաղաքին մէջ ազազական ատասախումբերուն դատելը այս խնդրին չարշ անմոռանալի միտքերուն կը տիրէր։ Սակայն Ֆայեումի 32 ազազական ատասախումբերուն դիւրը պայծառ լոյս սիտեց ազազակութեան արուեստի ատասկան պատճառներուն վրայ։ Այս 32 ատասախումբերէն երկուքը՝ Թ. ե 30ը՝ Ժ. դարէն էին։ Ցայսմէ Տեսիսոս գիտնական Քարապէէր լման ուսումնասիրութեան մը մէջ կը յայտարարէ որ եգիպտական ազազակերները ոչ մէկ չափազանցութեան յան ե ենան էին։ Նոյն գիտնականը կը պնդէ որ 1147 թուին հիւանդութիւն Աստրիքի մէջ, 1293 թուին Թուրքիոյ մէջ՝ ազեալ խղճմտանքներ չէզոքութեան համաձայնան։ Պարսիկ մատենագիր մը Ռէչիտ-էտ-տին (+1318) մանրամասնութիւն կը նկարագրէ չինական ազազական արուեստը։ Այս նկարագրութենէն ակնյայտի կ'երեւայ որ Չինի մէջ գիրք գրել ուզողները ազազան կ'երթային եւ իրենց ուզած գիրքը ազել կուտային։ Մեր ձեռագրերով զբաղողները քաջ յայտնի է որ մեր մէջ թուղթի գործածութիւնը սկսած է ԺԲ. դարէն ի վեր ընդհանրացալ, իսկ տպագրութեան արուեստը ներմուծած է ԺԶ. դարուն մէջ։ Գերմանիոյ մէջ թուղթի գործածութիւնը տարածուեցաւ ԺԴ. դարուն։ Եւրոպայի մէջ թուղթի գործածութեան հետ զուգընթացաբար տարածուեցաւ տպագրական արուեստը։

Փայտէ տախտակներու վրայ գրած

—Ինչ կարծես որ իրաւունք ունէի. վիշտոնալ մը ճամբան է... Ա՜հ, Մանոնի պէս դուն ալ պիտիդրես կը հաստատես։

—Ո՛չ, ալ կենդանիներու։

Բարձր սիլուէթի մը անդհատելուն կանգ առած մտացած էին աչտար

ՊՏՒՂԻՑ ՊՏՈՒՂ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ ԵՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՀՈԳՈՒՑԻ

Նոյն ալ դիւրամատոյց մնալով միւս կողմանէ ալ ամէն տեսակ ծանր ու թեթեւ գործերու, ինչպէս նաեւ ամէն տեսակ ճաշերու, ամէն տեսակ ճաշերու, ամէն տեսակ ճաշերու,

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Հրատարակուած է Ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի կողմից

Հրատարակվում

ՀԱՅ ՏԵ ՀԱՅԵՐԷՆ

ԱՐՁԱԳԱՆՔ

«ԱՐՁԱԳԱՆՔ ՀԱ»

Ընտանեկան ուրախ հանդէսներու համար

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱԽԱՂ ՆՈՏԱՐԱՆ

ԵՐԿՐԻՑ ԼԱՅՆ Ի գործ Օսմանլուի

Ներկայացնելով ամենանոր եւ ամենաճոխ ընտրութիւնը ամէն տեսակ նուագարաններու, ինչպէս՝ Դաշնամուրներ, Ֆիսհարմոնիումներ, Քամանչաներ, Վիոլոններ, Ֆլեյթաներ, Քլարնէթներ, Կլառնէթներ, Կորնէթներ, Թրոմբոններ, Թամպուրաներ, Մանտոլիններ, Կիթառներ, Ուտներ, Ջութակներ, Ծնծղաներ, Թմբուկներ, Զանգակներ, Մետրոնոմներ, Ձայնաբերներ, Ձայնասփիւռներ, Ձայնասալիկներ, Նուագարանի լարեր, Նուագարանի ամէն տեսակ պարագաներ եւ Նուագարանի ամէն տեսակ նորոգութիւններ։

Ամէն տեսակ նուագարաններ կը ծախուին ամենամատչելի գիներով եւ ամենադիւրին ձեւերով։

Ամէն տեսակ նուագարաններ կը նորոգուին ամենայն կատարելութեամբ եւ ամենաէժան գիներով։

Ամէն տեսակ նուագարաններ կը փոխանակուին հին նուագարաններու հետ։

Ամէն տեսակ նուագարաններ կը վարձուին ամենամատչելի գիներով։

Ամէն տեսակ նուագարաններ կը ստանան ամենայն կատարելութեամբ